

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

31 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Mereuță Victor în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2020, în cauza penală în privința lui,

*Țigănașu Vasile XXXXX, născut la
XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 11.02.20 – 10.06.2020

instanța de apel: 27.07.2020 – 06.10.2020

instanța de recurs: 24.12.2020 – 31.03.2021

A CONSTATAT:

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 10 iunie 2020, Țigănașu Vasile a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin.(1) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 13 (treisprezece) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

A fost încasat din contul lui Țigănașu Vasile în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime totală de 5938 (cinci mii nouă sute treizeci și opt) lei.

2. În sentință, prima instanță a constatat că, Țigănașu Vasile la data de 23 decembrie 2019, în perioada de timp 14:40-15:15 în s. XXXXX, r-nul XXXXX, aflându-se la domiciliul lui Vasile Cristei, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând cu intenție directă de a lipsi ilegal de viață o persoană, în urma unui conflict cu Țigănașu Andrei, i-a aplicat mai multe lovituri cu un cuțit în corpul ultimului, în rezultatul cărui fapt Țigănașu Andrei a decedat pe loc.

În rezultatul acțiunilor violente, Țigănașu Vasile i-a cauzat lui Țigănașu Andrei, conform Raportului de expertiză medico-legală nr. XXXXX, din 24.01.2019, leziuni corporale externe și interne: plaga (nr.2) înțepat-tăiată oarba a hemitoracelui sting, penetranta în cavitatea pleurala:

lezarea pleurilor, lezarea pulmonului sting, hemoragii in țesuturile moi adiacente - leziuni care au fost produse intravilan cu puțin timp înainte de deces (0-30 min), în urma acțiunii traumatice a unui obiect tăietor-înțepător, în timpul si circumstanțele descrise in ordonanță, au legătură direct cu cauza morții si se califică ca vătămare corporala grave; plaga înțepat-tăiată (nr.1) oarba, treimii superioare, suprafața antero-medială a brațului sting, lezarea, țesuturilor moi - leziuni care au fost produse intravial cu puțin timp înainte de deces, în urma acțiunii traumatice a unui obiect tăietor-înțepător, ce se califică ca vătămare corporale ușoare; plăgi tăiate a treimii superioare, suprafața posterioară și laterala a brațului sting cu lezarea tegumentelor-leziuni care au fost produse intravial cu puțin timp înainte de deces, nu au legătură directă cu cauza morții, la persoane vii duc la dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămări corporale ușoare; excoriații pe față-leziuni care au fost produse în urma acțiunii traumatice a unui corp dur contondent cu suprafața limitată de acțiune sau la lovirea de acesta, la persoane vii leziunile menționate nu generează dereglarea sănătății mai mult de 6 zile și în baza acestui criteriu, in comun se califică ca vătămare corporala neînsemnată.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

- inculpatul Țigănașu Vasile, prin care a solicitat emiterea unei noi hotărâri prin care să fie recunoscut nevinovat;
- avocatul Mereuță Victor în numele inculpatului Țigănașu Vasile prin care a solicitat casarea sentinței, cu emiterea unei noi hotărâri prin care inculpatul Țigănașu Vasile să fie recunoscut nevinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal.

3.1. În motivarea cererii de apel avocatul Mereuță Victor a inovat că:

- învinuirea se bazează doar pe presupuneri, nu s-a prezentat probe pertinente, concludente, directe care ar dovedi vinovăția inculpatului;
- nu au fost prezentate probe directe ce ar dovedi vinovăția lui Țigănașu Vasile în omorul lui Țigănașu Andrei;
- conform raportului de expertiză din 23 decembrie 2019 dovedește leziunile corporale depistate la victimă după deces, informația telefonică din 23.12.2019 demonstrează informarea organelor de drept despre incident;
- procesele verbale de cercetare la fața locului, la fel puse de acuzare la baza, învinuirii, nu demonstrează vinovăția inculpatului;
- acesta a explicat proveniența sângelui de pe hainele depistate. Cui aparține sângele - inculpatului sau victimei, sau poate celor două persoane care au participat la conflict, se referă la frații Cristei Vasile și Cristei Andrei, atât la anchetă cât și în judecată nu sa dovedit;

- nu există concluzia unor experți care să stabilească proveniența sângelui dat și, deci, nu există temei, proba respectivă a considera nulă;

- declarațiile martorilor Cristei Vasile și Cristei Andrei la fel nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare a lui Țigănașu Vasile, deoarece aceste două persoane sunt cointeresate în recunoașterea lui Țigănașu Vasile ca vinovat de omorul lui Țigănașu Andrei;

- pe cuțitul dat nu au fost depistate amprentele inculpatului Țigănașu Vasile, astfel nu se demonstrează faptul că anume acest cuțit ar fi fost în mâinile lui Țigănașu Vasile și folosit la omorul victimei.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2020, au fost respinse, ca nefondate apelurile inculpatului și avocatului Mereuță Victor în numele inculpatului Țigănașu Vasile și menținută sentința.

4.1 În motivarea soluției instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Țigănașu Vasile a săvârșit infracțiunea imputată lui prevăzută de art. 145 alin. (1) Cod penal.

Deși inculpatul Țigănașu Vasile nu și-a recunoscut vina imputată, instanța de apel a conchis că vina lui în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal, se dovedește pe deplin de sistema de probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile succesoriului victimei Țigănașu Victor, declarațiile martorului Guțuțui Simion, declarațiile martorului Cristei Vasile, declarațiile martorului Cristei Andrei, declarațiile martorului Tabără Ion, declarațiile martorului Costaș Vasile, declarațiile martorului Mangîr Ștefan, declarațiile inculpatului Țigănașu Vasile, precum și probele cu înscrisuri administrate în cauza penală.

Instanța de apel a constatat cu certitudine că Țigănașu Vasile a comis infracțiunea imputată lui, iar acțiunile inculpatului au fost corect calificate în baza art. 145 alin. (1) Codul Penal - omorul unei persoane.

Instanța de apel a constatat că vinovăția a fost demonstrată și pedeapsa numită lui Țigănașu Vasile este legală și întemeiată, proporțională faptelor comise, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, cât și circumstanțelor reale și personale, corect constatate de către prima instanță.

Instanța de apel a conchis că la adoptarea sentinței de condamnare, instanța de fond a ținut cont de semnele obiective ce țin de realizarea faptei comise de Țigănașu Vasile, or, în cazul dat, suntem în prezența unui omor a unei persoane, deoarece persistă intenția directă a făptuitorului de lipsire a victimei de viață, acțiune care din cauze independente de voința făptuitorului și-a produs efectul.

Instanța de apel a mai menționat și faptul că, scopul inculpatului Țigănașu Vasile era de a săvârși omorul victimei, având o gravitate sporită.

În împrejurarea în care inculpatul Țigănașu Vasile a comis infracțiunea, este îndreptățită agravarea răspunderii penale, de vreme ce aceasta a atentat la viața victimei.

Instanța de apel a considerat că, reieșind din circumstanțele cazului, prima instanță justificat la considerat vinovat și i-a numit pedeapsa inculpatului sub formă de închisoare pe un termen de 13 (treisprezece ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, pe art. 145 alin.(1) Cod Penal.

Astfel, instanța de apel a conchis că vinovăția a fost demonstrată și pedeapsa numită lui Țigănașu Vasile este legală și întemeiată, proporțională faptelor comise, cât și circumstanțelor reale și personale, corect constatate de către instanța de fond, totodată ținând cont și de prevederile art. 61 alin.(2) Codul Penal potrivit căruia pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Mereuță Victor în numele inculpatului, prin care neinvocând nici un temei pentru recurs prevăzut de dispozițiile alin. (1), art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, pronunțarea unei decizii de achitare a inculpatului.

5.1 În susținerea cererii de recurs, avocatul Mereuță Victor a menționat că:

- nu s-au stabilit corect circumstanțele de fapt și de drept, iar instanțele inferioare nu au stabilit adevărul;

- sunt circumstanțe lăsate fără răspuns, și care urmau a fi tratate în favoarea inculpatului;

- nici în cadrul urmăririi penale, nici în cadrul judecății în prima instanță, și în instanța de apel, nu au fost cercetate circumstanțele, care au o mare importanță pentru justa rezolvare a cazului și stabilirea adevărului;

- inculpatul Țigănașu Vasile este o persoană de o vârstă înaintată, era în stare avansată de ebrietate și, de fapt, nu ține minte nimic din cele întâmplate, dar Cristei Vasile și Cristei Andrei sunt de o vârstă mai tânără, ei au conflictat cu victima și nu se exclude comiterea omorului de către ei;

- această circumstanță, de rând cu faptul lipsei amprentelor lui Țigănașu Vasile de pe cuțit, de rând cu nedovedirea și nestabilirea cui aparține sângele de pe haine trezesc prea multe dubii în credibilitatea că Țigănașu Vasile l-ar fi omorât pe Țigănașu Andrei prin aplicarea de lovituri cu cuțitul respectiv;

- nu s-a dovedit dacă inculpatul fiind în stare de ebrietate în care se afla, a avut fizic puterea de lovire pentru a cauza leziunile depistate la victimă, care au provocat decesul acesteia. Ancheta penală și judecata au avut obligația de a înlătura toate acestea semne de întrebare, dar s-au limitat doar la interogarea lui Cristei Vasile și Cristei Andrei ca martori, dar care erau cointeresați în condamnarea lui Țigănașu Vasile, la constatarea cauzelor decesului;

- urmează a fi tratate în favoarea inculpatului Țigănașu Vasile și declarațiile martorului Tabără Ion, care a declarat, că l-a văzut pe Țigănașu Vasile mergând spre casă murdar de sânge, și acesta i-a spus că "lau bătut." După asta la el a venit Cristei Vasile, care era galben la față și i-a spus că Andrei e tăiat. Trezește semn de întrebare de ce acesta nu i-a spus cine l-a tăiat pe Andrei Țigănașu. Dacă aceasta ar fi făcut-o altcineva decât tot el cu fratele său, în plină emoție Cristei Vasile să spună despre Țigănașu Vasile. El asta nu a spus, de aceea situația trezește mari bănuieli, că nu Țigănașu Vasile a comis infracțiunea de omor;

- Țigănașu Vasile i-a declarat martorului Costăș Vasile că posibil l-ar fi omorât pe Cristei, lui î-i curgea sânge din nas. Tot la el a venit Cristei Vasile, comunicându-i că posibil Țigănașu Andrei este decedat. Și iarăși Cristei Vasile nu i-a comunicat că anume Vasile Țigănașu l-ar fi omorât pe Țigănașu Andrei. Martorul a mai declarat, că Cristei Vasile era în stare de ebrietate, dar nu avansată, că inculpatul cu victima aveau relații bune și Țigănașu Vasile nu putea să-l omoare pe Țigănașu Andrei, tot așa se auzea și prin sat;

- atât la urmărirea penală cât și instanțele inferioare nu au verificat versiunea inculpatului, precum că când el a ieșit de la cumătrul său, acolo au rămas Țigănașu Andrei și Cristei Vasile, deoarece mai rămăsese vin. El a fost lovit în față de Cristei Vasile prin întuneric și bănuiește că aceasta ar fi pentru ca să nu vadă cadavrul și să nu anunțe pe cineva;

- consideră că cercetarea versiunii, că pe Țigănașu Vasile l-ar fi omorât Cristei Vasile, nu Țigănașu Vasile, posibil ar fi dus la stabilirea adevărului pe caz - moment obligatoriu într-un proces penal;

- persistă pericolul condamnării unei persoane nevinovate, care î-l poate costa o viață, având în vedere gravitatea infracțiunii, termenul de pedeapsă mare și vârsta inculpatului Țigănașu Vasile;

- s-a dovedit prin probe pertinente și concludente, că Țigănașu Vasile a consumat alcool cu frații Cristei și Țigănașu Andrei, că el a fost lovit de Cristei Vasile apoi a plecat acasă, iar în ogradă au rămas Țigănașu Vasile și Cristei Vasile, astfel faptei date i s-a dat o încadrare juridică greșită, iar n acțiunile lui Țigănașu Vasile nu constituie elemente de infracțiune, prevăzută de art.145 alin. (1) Cod penal.

6. Referință asupra recursului declarat, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Crijanovschi S. prin care a solicitat dispunerea inadmisibilității recursului declarat ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din considerentele ce urmează.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din cuprinsul recursului declarat se reține că, recurentul nu este de acord cu stabilirea vinovăției inculpatului pentru fapta ce a fost condamnat, temei de drept pentru declararea recursului ordinar ce se regăsește la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel, atunci când *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*.

Colegiul penal, analizând criticile conținute în recursului declarat în raport cu conținutul deciziei atacate, conchide că temeiul invocat, nu și-a găsit confirmare dat fiind faptul că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin.(1) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, cât și a argumentelor primei instanțe ce a concluzionat temeinicia condamnării inculpatului în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, decizia atacată cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția.

În această ordine de idei, Colegiul penal notează că potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Așadar, fiind supusă analizei decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că recurentul, de fapt, își exprimă dezacordul cu aprecierea probelor înfăptuită de către instanța de apel, însă motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform infracțiunii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către autorii recursurilor, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza deciziei de condamnare a instanței de apel, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Astfel, din textul recursului rezultă, că în viziunea recurentului probele administrate nu confirmă vina lui Țigănașu Vasile în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal, astfel instanțele l-au condamnat fără a stabili corect circumstanțele de fapt și de drept fiind lăsate fără răspuns, în opinia sa nefiind stabilit adevărul pe caz.

Reieșind din materialele dosarului se constată, că inculpatul a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 145 alin. (1) Cod penal după semnele calificative: *omorul unei persoane*.

În prezenta speță, instanța de recurs consideră, că instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel just ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului, Țigănașu Vasile în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal.

Opozant criticilor, precum că în acțiunile inculpatului nu se regăsesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate, Colegiul penal menționează, că instanța de apel a descris clar constatarea vinovăției

inculpatului, care a fost probată integral prin mijloacele de probă prezentate de către procuror care au fost apreciate de instanță ca fiind pertinente, concludente, utile și veridice, coroborează între ele, acestea fiind cercetate în ședința judiciară a instanței de apel, consemnate în procesul verbal și analizate de către instanța de apel în motivarea soluției adoptate.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, nu este întemeiată critica din recursul declarat de avocatul inculpatului, ce ține de aprecierea și interpretarea eronată, în opinia acestuia, a probelor ce a dus la stabilirea vinovăției inculpatului, deoarece instanța de apel, a cercetat sub toate aspectele probele prezentate de părți, verificându-le și apreciindu-le just prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu – din punctul de vedere al coroborării lor și ca urmare corect a stabilit starea de fapt, încadrarea juridică și vinovăția Țigănași Vasile.

Toate probele examinate și consemnate în procesul-verbal au fost apreciate din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, instanța de apel a constatând că ele demonstrează cu certitudine vina inculpatului, or, a fost stabilit cert că, *Țigănașu Vasile, la data de 23 decembrie 2019, în perioada de timp 14:40-15:15 în s. XXXXX, r-nul XXXXX, aflându-se la domiciliul lui Vasile Cristei, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând cu intenție directă de a lipsi ilegal de viață o persoană, în urma unui conflict cu Țigănașu Andrei, i-a aplicat mai multe lovituri cu un cuțit în corpul ultimului, în rezultatul cărui fapt Țigănașu Andrei a decedat pe loc.*

Față de lucrul judecat, Colegiul penal constată motivarea amplă și temeinică a soluției emise prin prisma procesului de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului Țigănașu Vasile, astfel Colegiul penal conchide asupra faptului că hotărârea atacată este în corespundere cu exigențele art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Mereuță Victor în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2020, în cauza penală în privința lui *Țigănașu Vasile XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 29 aprilie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda